

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0541

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS- 3377/835.3/2-2014

V Praze dne 13.4. 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podali arménští státní občané i), nar. Jerevan Arménie, a její nezl. děti i), nar. Praha – ČR, a i), nar. Praha – ČR, trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatelka podala dne 18.12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 žádost o udělení státního občanství České republiky, do níž se souhlasem jejich otce zahrнула své dvě nezletilé děti. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 7.3. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra svým usnesením o přerušení správního řízení ze dne 27.11. 2014 žadatelku informovalo o zahájení správního řízení podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně ji poučilo, že podle ust. § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň byla žadatelka daným usnesením vyzvána k odstranění nedostatků podání, resp. aby mu ve lhůtě v něm stanovené doložila tam konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatelka tak ve lhůtě jí stanovené učinila, resp. požadované doklady a vyjádření správnímu orgánu zaslala.

V průběhu správního řízení byly zjištěny následující skutečnosti. Žadatelka, jak vyplývá ze sdělení cizinecké policie, měla v České republice pobyt za účelem strpění od 16.5. 2005, od 25.10. 2005 má na jejím území povolen trvalý pobyt. Nezletilý syř má v ČR povolen trvalý pobyt od 12.4. 2006, dcera od

1.4. 2006. Do České republiky přicestovala dle svého vyjádření v roce 2001, téměř ihned otěhotněla a v roce 2002 zde porodila syna. V roce 2004 údajně se svými rodiči začala podnikat v rodinné firmě, zabývající se maloobchodem se smíšeným zbožím. V roce 2006 porodila v ČR dceru a věnovala se péči o děti. Po mateřské a rodičovské dovolené byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, od roku 2013 pracovala krátkodobě na základě dohody o provedení práce jako prodavačka kabelek. V roce 2014 byla dle předložené pracovní smlouvy zaměstnána v čistírně. K tomu uvedla, že po dobu svého života v České republice se snaží být nezávislá na sociálním systému, v čemž jí pomáhá její rodina. Rodičům žadatelky bylo státní občanství České republiky uděleno v roce 2008.

Z dodatečně vyžádaných, žadatelkou Ministerstvu vnitra poskytnutých podkladů, vyplývá, že žadatelce bylo jen v letech 2006 až 2009 vyplaceno na dávkách 303.000,- Kč (rodičovské příspěvky, porodné, přídavky na děti), v roce 2010 pobírala několik měsíců podporu z úřadu práce. Z registračních údajů zdravotní pojišťovny ze dne 8.12. 2014 je zřejmé, že zdravotní pojištění hradila pouze po dobu čtyř měsíců od prosince roku 2005 do března roku 2006 (platby za měsíce květen a červen toho roku jí byly vráceny), kdy byla vedena coby osoba bez zdanitelných příjmů. Od té doby za ni hradí až dosud zdravotní pojištění stát. Tyto údaje však nekorespondují s předloženou pracovní smlouvou žadatelky, dle které, jak výše uvedeno, v roce 2014 začala pracovat v čistírně. Z uvedeného je zřejmé, že žadatelka se v České republice dosud pracovním způsobem neintegrovala. Pokud jde o otce jejích dětí, tento začal být pracovním aktivní až koncem roku 2014, kdy údajně začal podnikat. Uvedené skutečnosti jsou v přímém rozporu s tvrzením žadatelky, že se snaží být nezávislá na českém sociálním systému.

V průběhu správního řízení bylo dále prokázáno, že žadatelka i její děti splňují podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť mají v České republice povolen trvalý pobyt delší pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržují.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm. b) citovaného zákona, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

Z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatelka nebyla v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, čímž splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Na její nezletilé děti se daná podmínka nevztahuje.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněném na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatelka prokázala znalost českého jazyka, čímž splňuje i podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) výše citovaného zákona. K tomu se dodává, že ani tato podmínka se na nezletilé děti nevztahuje.

Z dodatečně vyžádaných dokumentů, které si za tím účelem správní orgán od žadatelky vyžádal, vyplývá, že splňuje rovněž podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm. e) předmětného zákona, neboť nebylo zjištěno, že by porušovala zvláštní právní předpisy na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům, ani zvláštní právní předpisy týkající se zdravotního, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků. Předmětnou podmínku pak splňují i děti zahrnuté do žádosti, které byly řádně přihlášeny ke zdravotnímu pojištění od data jim povoleného trvalého pobytu v ČR.

I přes skutečnost, že žadatelka i její děti splňují veškeré požadované podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky v § 7 odst.1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo se Ministerstvo vnitra jim státní občanství České republiky neudělit. Žadatelka, ačkoliv v České republice žije již od roku 2001, se naprosto pracovně neintegrovala do české společnosti, pouze v rámci svého žití na území České republiky po celou dobu využívala a využívá její sociální systém. Za situace, kdy ani otec dětí zahrnutých do žádosti nemůže prokázat finanční nezávislost své rodiny (tedy její i jejich dětí) na českém státu, dospěl rozhodující správní orgán k závěru, že udělení státního občanství České republiky žadatelům není ve veřejném zájmu. K tomu považuje správní orgán za nezbytné upozornit na skutečnost, že podle právní úpravy státního občanství České republiky je totiž vždy zcela na správním uvážení orgánu zastupujícího stát, zda toho kterého žadatele, cizího státního občana, přijme do státního svazku, či nikoliv. Žadatelé tak nemusí být státní občanství uděleno ani za předpokladu, že všechny zákonem stanovené podmínky splňuje. Ostatně tento princip, kdy na přijetí do státního svazku – udělení státního občanství není právní nárok, je všeobecně uznáván i v ostatních státech světa a je nedílnou součástí mezinárodního práva.

Na základě všech ve správním řízení zjištěných a výše popsaných skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrowi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy

Jana Ferklová

